

Aloha!

Poso "hola" al cercador i la primera entrada em remet a "Hola!", la revista del cor o "diari d'actualitat, bellesa i moda" tal i com s'autodefineix. Les entrades que la segueixen són de la Wikipedia i de la Viquipèdia i fan referència, també, al magazín rosa.

Rebusco l'origen del mot i sembla, segons la Real Academia Española de la Lengua, que la paraula "hola" podria venir del "hello" anglès, i aquest, del "hallo" alemany, una forma vinculada a tots els territoris de l'antic Imperi Romà que eren de parla llatina. Descobreixo que en els seus primers usos "hola" es feia servir més com a crit d'atenció, com una forma de valor interjectiu sovint per expressar sorpresa, que no pas com a salutació, tal i com s'ha popularitzat. I és que segons el Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans "hola" conté una única accepció, però amb dues parts, una d'elles ja com a denotació d'estranyesa.

Son termes semblants al nostre "hola" l'"allô" francès i l'"aloha" hawaià, que casualment, o no!, llegits al revés fan "hola". I és aquest mot, l'"aloha" de la llengua oceànica, que m'he apropiat per titular aquest primer article perquè té un significat molt més ampli que la nostra paraula saludada més popularitzada.

I és que tampoc se'n sap ben bé l'origen, però la paraula la fan servir totes les llengües polinèsies i amb el significat d'amor, compassió, simpatia, bondat i també amor a la família. Així, algú ha dit que la primera expressió de la paraula és entre pares i fills. I algú altre ha dit que "aloha" és un sentiment complex i profund i que aquestes emocions desafien la pròpia definició. En definitiva, que la paraula té un intens significat cultural i espiritual per als hawaians, i ara també per a mi.

Per tant, us dic un "aloha" majúscul per presentar-me i per explicar-vos que aquest espai serà un calaix de sastre, una macedònia, un cuscús, una amanida, una bossa de mà, un maletger de cotxe, una assemblea de l'ONU, un traster, una botiga de segona mà, en fi, un espai on es parlarà de qualsevol cosa que a mi em cridi l'atenció. Tinc certa tendència a la dispersió i això em permetrà parlar de temes tan diversos i genèrics com l'incivisme, la depressió, l'ordre, la manresanitat, l'art, el volar, l'estimar, i de coses concretes com per exemple de la fruita del dragó, de l'últim de l'Eva Baltasar i de com fer bones crispetes.